

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 1 grudnia 2021 r. w sprawie T-804/19, HC/Komisja, wniesione w dniu 11 lutego 2022 r. przez HC

(Sprawa C-102/22 P)

(2022/C 222/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: HC (przedstawiciel: D. Rovetta, V. Villante, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 1 grudnia 2021 r. w sprawie T-804/19, HC/Komisja Europejska (EU:T:2021:849), doręczonego HC w dniu 1 grudnia 2021 r.;
- stwierdzenie, że na podstawie art. 277 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zarzut niezgodności z prawem spornego ogłoszenia o konkursie dotyczącego jego systemu językowego jest dopuszczalny i zasadny;
- stwierdzenie nieważności „drugiej zaskarżonej decyzji” w pierwszej instancji, a mianowicie pisma/decyzji z dnia 21 marca 2019 r., w którym EPSO oddaliło wniosek o ponowne zbadanie sprawy, informując wnoszącego odwołanie, że komisja konkursowa utrzymała w mocy swoją decyzję o niezaproszeniu go do udziału w ocenie zintegrowanej;
- zasądzenie na rzecz wnoszącego odwołanie 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- tytułem ewentualnym, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący je podnosi dwa główne zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych i wypaczenia dowodów przez Sąd w odniesieniu do ich oceny oraz orzeczenia w przedmiocie drugiej części pierwszego zarzutu podniesionego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, a także naruszenia ogłoszenia o konkursie. Wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi błędną kwalifikację okoliczności faktycznych, wypaczenie dowodów i naruszenie ogłoszenia o konkursie, które miało do niego zastosowanie w odniesieniu do oceny doświadczenia zawodowego i kwalifikacji akademickich wnoszącego odwołanie.

Drugi zarzut odwołania dotyczy naruszenia i błędnej wykładni art. 277 TFUE a także naruszenia art. 1–4 rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. ⁽¹⁾ w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w jego obecnie obowiązującej wersji oraz naruszenia art. 1d i art. 28 regulaminu pracowniczego i art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do tego regulaminu. Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi zbyt ścisłą wykładnię wymogu dotyczącego „ścisłego związku” między spornym ogłoszeniem o konkursie a zaskarżoną decyzją przed Sądem w celu podniesienia zarzutu niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE wobec takiego ogłoszenia o konkursie. Wnoszący odwołanie jest zdania, że taki „ścisły związek” istnieje, a zatem podniesiony przez niego zarzut niezgodności z prawem ograniczenia do używania jako drugiego języka w spornym konkursie języka francuskiego i angielskiego jest dopuszczalny i zasadny.

⁽¹⁾ Dz.U. 1958, 17, s. 385.